

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 25. září 2018 v trestní věci obžalovaného **D.M.**, narozeného XXXXX, XXXXX, dělníka XXXXX, trvale bytem XXXXX, **odvolání poškozené K.B.**, narozené XXXXX, trvale bytem XXXXX bytem XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 17. července 2018, č. j. 2T 43/2018 - 302, a v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Libuše Gloserové a soudců JUDr. Světlany Bartošové a Mgr. Adama Kafky rozhodl **t a k t o** :

Podle § 258 odstavec 1 písmeno f), odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání poškozené K. B. napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku, jímž byla poškozená K. B., nar. XXXXX, podle § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázána s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 259 odstavec 3 trestního řádu odvolací soud nově rozhoduje tak, že podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** zaplatit poškozené K. B., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. bytem XXXXX, na náhradu **nemajetkové újmy částku 30.000 Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný D.M. uznán vinným pod bodem I. - 1) přečinem vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku, ad 2) přečinem ublížení na zdraví § 146 odstavec 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního

zákoníku, ad 3) zločinem znásilnění podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), b) trestního zákoníku ve stádiu pokusu § 21 odstavec 1 trestního zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, ad 4) zločinem vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku, ad 4) a 7) dvojnásobným přečinem krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 trestního zákoníku, ad 5) přečinem omezení osobní svobody podle § 171 odstavec 1 trestního zákoníku, ad 6) zločinem vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno e) trestního zákoníku, ad 8) přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku, a pod bodem II. - ad 9) proviněním vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku, jichž se podle zjištění soudu I. stupně dopustil tak, že:

I. jako zletilý

1.

v přesně nezjištěných dobách od počátku měsíce září roku 2015 do konce měsíce srpna 2016 na různých místech v XXXXX, se na poškozené K. B., nar. XXXXX, domáhal, aby pro něj od jejích rodičů či jinak opatrovala peníze, zejména za účelem nákupu marihuany a cigaret, přičemž jí vyhrožoval, že když peníze nepřinese, tak ji zbije nebo řekne jejím rodičům, že fetuje a krade,

2.

v přesně nezjištěných dobách od počátku měsíce října roku 2015 do konce měsíce srpna 2016 na různých místech v XXXXX, opakovaně bil poškozenou K. B., nar. XXXXX, zejména tím způsobem, že ji několikrát udeřil otevřenou dlaní a posléze pěstí do obličeje, a v případech, kdy upadla, ji kopal do různých částí těla, především žeber, s tím, že v některých případech útočil na nohy poškozené i za použití tzv. boxera, přičemž jí způsoboval obraženiny, pro které však poškozená lékařskou pomoc nevyhledala, kdy tato zranění ji neomezovala v obvyklém způsobu života,

3.

v přesně nezjištěných dobách od počátku měsíce března roku 2016 do konce měsíce srpna 2016 na různých místech v XXXXX, se opakovaně na poškozené K. B., nar. XXXXX, domáhal souloží, a když se poškozená k jeho požadavkům stavěla odmítavě, vyhrožoval jí, že s ním bude spát nebo ji zbije, přičemž ji přes oblečení osahával na prsou a mezi nohama, kdy nejméně v jednom případě ji pak odhodil na postel, a když chtěla vstát a utéct, tak ji chytil a osahával ji pod trikem na prsou, a v úmyslu překonat její odpor vyjádřený snahou vymanit se z jeho dosahu ji několikrát udeřil otevřenou dlaní do obličeje, a jakmile se poškozené podařilo utéct, tak ji dostihl, uchopil do svých rukou její hlavu, kterou pak udeřil o kamenici, a svého jednání pak zanechal, přičemž v přesně nezjištěné době v létě roku 2016 při společné cestě z baru se dožadoval, aby mohl jít s poškozenou do jejího bydliště, kde s ní chtěl souložit, a když to poškozená odmítla, domáhal se na ní soulože ve venkovních prostorách, a když poškozená odmítla i to, začal ji proti její vůli vyjádřené slovním odporem osahávat na prsou a hýždích, přes oblečení jí sahal na přirození, a když se poškozená nadále bránila, křičel na ni „děvko jedna, pokud se mnou nebudeš chrápat, tak tě zabiju“, následně se ji snažil odtáhnout do křoví poblíž prodejny Enpeka, přičemž se poškozené podařilo utéct, avšak obžalovaný ji dostihl poblíž obchodního domu Lidl, kde pak poškozenou dvakrát udeřil pěstí do obličeje, načež svého jednání zanechal, protože byl vyrušen náhodnými kolemjdoucími,

4.

v přesně nezjištěných dobách od počátku měsíce března roku 2016 do konce měsíce srpna 2016 na různých místech v XXXXX, pod pohružkou zbitím nebo pod pohružkou, že řekne jejím rodičům, že je "feťák" a přinejmenším v jednom případě za užití pohružky nožem, donutil poškozenou K. B., nar. XXXXX, aby kradla v obchodním domě Penny Market různé zboží, což pak poškozená činila tím způsobem, že do své kabelky v prodejně vkládala různé zboží, zejména prací prášky a kapsle, dětské šampony, pěny do koupele, ložní povlečení, alkohol a sladkosti, toto zboží pak pronesla pokladnou bez zaplacení a následně je v místě jeho bydliště předala obžalovanému, čímž byla poškozené společnosti Penny Market s.r.o., IČ: 64945880, způsobena škoda na odcizení ve výši nejméně 9 592 Kč,

5.

v přesně nezjištěných dobách od počátku měsíce května roku 2016 do konce měsíce srpna 2016 na ulici XXXXX v XXXXX, v návaznosti na jeho fyzické útoky vůči poškozené K. B., nar. XXXXX, nebo na jeho snahy vymoci si na poškozené sex či peníze v místě svého bydliště zamykal poškozenou ve svém pokoji, v koupelně či ve sklepní kóji, kde ji pak ponechával bez možnosti opustit daný prostor po dobu zpravidla dvou až tří hodin, v nejméně jednom případě až po dobu 44 hodin, přičemž v některých případech jí ústa zalepil lepicí páskou a ruce jí zkroutil za zády a svázal je k sobě taktéž lepicí páskou,

6.

v přesně nezjištěné době před 21. 6. 2016 na bližší nezjištěném místě v XXXXX, nutil K. B., nar. XXXXX, aby při své výpovědi před policejním orgánem Policie ČR, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina, Územní odbor Žďár nad Sázavou v trestní věci vedené proti jeho osobě pod č. j. KRPJ-60320-12/TČ-2016-161471, týkající se drogové trestné činnosti, nesdělovala informace o tom, že on sám jí poskytoval drogu marihuanu, s tím, že jinak ji zbije a řekne jejím rodičům, že kouří marihuanu a že krade v obchodech a že v důsledku toho skončí v „pastáku“,

7.

v přesně nezjištěné době od počátku roku 2016 do konce měsíce srpna roku 2016 na ulici XXXXX v XXXXX, odcizil přinejmenším zlatý prsten, zlatý přívěsek ve tvaru srdce a další šperky a dále léky Mambron, čímž poškozeným R. B., roz. S., nar. XXXXX, a L.B., nar. XXXXX, způsobil odcizením zlatých šperků a léků škodu ve výši nejméně 8 000 Kč,

8.

v přesně nezjištěné době do 24. 2. 2017 na bližší nezjištěném místě v XXXXX, sepsal dopis obsahující text "Ty krávo, co si o sobě myslíš. Nejdříve za mnou lezeš a teď si všude vykládáš, že jsem tě znásilnil. Sama jsi mě lezla do postele a chtělas mrdat a mrdat. Ty seš obyčejná prodejná děvka. Kradla jsi mě peníze, to jsem ti byl dobřej a teď to děláš G., seš obyčejná kurva. Na to ty dojedeš, že tě zabiju.", který následně vložil do obálky nadepsané "G., T.?, XXXXX" a vhodil do dopisní schránky současného bydliště poškozené K. B., nar. XXXXX, u M.G. na ul. XXXXX, kde byl dne 24. 2. 2017 nalezen, čímž u poškozené vzhledem k jeho předchozímu psychickému a fyzickému násilí vůči její osobě vyvolal obavu o její život a zdraví, přičemž se jednání popsáno pod body č. 4 a 7 dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 5. 5. 2016, sp. zn. 1 T 138/2015, který nabyl právní moci dne 5. 5. 2016, odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 3 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu 3,5 roku, tedy do 5. 11. 2019,

II. jako mladistvý

9.

v přesně nezjištěné době od poloviny července 2011 do konce roku 2011, na různých místech v Novém Městě na Moravě, okres Žďár nad Sázavou, během jeho vztahu s P.Z., roz. P., nar. XXXXX, po této nejméně ve třinácti případech pod pohrůzkou zabití požadoval nákupy drogy marihuany, ošacení a úhradu dalších věcí, kdy svoje výhrůžky doplňoval o pevné uchopení poškozené za předloktí, čímž jí způsobil modřiny, se kterými nevyhledala lékařské ošetření a nejméně ve třech případech k pohrůžce použil nůž, přičemž poškozená vždy z obavy o svoje zdraví jeho požadavkům vyhověla.

Za trestné činy bodem I) 1. - 8. uložil soud I. stupně obžalovanému podle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl obžalovanému podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 a podle § 84 trestního zákoníku byl nad obžalovaným vysloven dohled. Za provinění pod bodem II/ 9) soud I. stupně podle § 44 trestního zákoníku upustil od uložení souhrnného trestu, neboť trest uložený dřívějším rozsudkem Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou č. j. 1 T 138/2015 - 587 ze dne 5. 5. 2016, právní moc 5. 5. 2016, je dostatečný.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené R. B., narozené XXXXX, bytem XXXXX, částku 8 000 Kč a poškozené společnosti XXXXX, částku 9 529 Kč. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu byla poškozená K. B., narozená XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. bytem XXXXX, odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podala poškozená K. B. v zákonné lhůtě odvolání do výroku o náhradě nemajetkové újmy, které odůvodnila prostřednictvím zmocněnce, v němž uvedla, že nezpochybňuje závěry znaleckého posudku ohledně následků jednání obviněného na svoji psychiku a zdraví a ani v uplatněném nároku netvrdila, že by jí v tomto směru vznikla nějaká újma, tedy ve smyslu § 2958 zákona č. 89/2012 občanského zákoníku. Netvrdila, ani nepožadovala náhradu bolestného nebo případně náhradu za ztížení společenského uplatnění. Tzv. „zdravotní újma“ je pouze jedním z možných dílčích nároků spadajících pod pojem nemajetková újma. I když nedošlo ke „zdravotní újmě“ ve smyslu § 2958 občanského zákoníku, ještě samo o osobě neznamená, že nárok poškozené na náhradu nemajetkové újmy je nedůvodný. Podle § 2910 věta první občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanovením první částí tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

Podle § 81 odstavec 1 věta první občanského zákoníku chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Podle § 81 odstavec 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka a jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

Podle § 2951 občanského zákoníku nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

Podle § 2957 věta první a druhá občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinku zásahu, jeho uváděním ve veřejnou známost nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

Jestliže soud I. stupně obžalovaného odsoudil za jednání, kterého se dopouštěl vůči poškozené, měl jednání obžalovaného vůči poškozené za prokázané. Obžalovaný tímto svým jednáním vůči poškozené zasáhl do jejích přirozených práv, tak jak jsou definována a chráněna v § 81 odst. 1 a 2 občanského zákoníku, zejména týkajících se jejího zdraví, života, její důstojnosti. Poškozená, jak ostatně konstatuje i znalecký posudek, byla obětí násilí ze strany obžalovaného spočívajícího v devalvující komunikaci, fyzickém napadání, ekonomickém zneužívání, vyvolávání strachu a vyhrožování. Poškozená toto jednání obžalovaného vůči své osobě vnímala negativně, postupně začala mít z obžalovaného strach a bála se, co jí zase udělá, žila ve stresu z jeho výhrůžek. Došlo k narušení jejího běžného způsobu života a to velmi negativním způsobem. Nelze také pominout, že u poškozené došlo k sekundární újmě a to v souvislosti s podáním trestního oznámení, kdy u ní došlo k tzv. poruše přizpůsobení, což bylo dáno zejména obavami z obviněného a jeho reakce toto oznámení, dokonce byla nucena vyhledat odbornou pomoc a v březnu 2017 byla přijata k hospitalizaci v Psychiatrické nemocni ve XXXXX. V současné době je poškozená omezena částečně v běžném způsobu života, kdy je pro ni problematický samostatný pohyb mimo domov ve večerních či nočních hodinách. U poškozené nedošlo k vážnějším psychickým následkům, které by případně zakládali nárok na „náhradu zdravotní újmy“, jen díky tomu, že poškozená se dokázala jednání obviněného částečně bránit, že s ním nebyla v celodenním kontaktu a že měla oporu ve svých rodičích. Nesouhlasí s konstatování soudu I. stupně, že „poškozená měla každodenní možnost tento kontakt s obžalovaným jednorázově z hodiny na hodinu ukončit a vymanit se tak z jeho vlivu a jeho trestního jednání vůči své osobě“. Soud nevzal v potaz všechny okolnosti daného vztahu a vůbec obecně průběh vztahů kde dochází k násilí na jedné ze stran. Jednak poškozené bylo v té době 16 let, tedy ne zcela ještě psychicky a rozumově vyspělá, z počátku byla ve stavu tzv. zamilovanosti, kdy člověk vnímá vše jinak, věřila s ohledem na svoji povahu (konstatováno i ve znaleckém posudku str. 25) že obžalovaného „napraví“. Později se již stala na obžalovaném závislá, navíc měla obavy, co se stane, když s obžalovaným vztah ukončí s ohledem na to, jak jí vyhrožoval. Přesto to nakonec byla ona, kdo vztah ukončil s ohledem na chování obžalovaného. Poškozená má za to, že soud I. stupně při určení způsobu a výše přiměřeného zadostiučinění nevzal v potaz všechny okolnosti zvláštního zřetele hodné podle § 2957 občanského zákoníku, tedy zejména že obviněný způsobil újmu poškozené úmyslně, s použitím pohrůžky a u poškozené vyvolal obavu z poškození zdraví a života, kterým jí vyhrožoval. Poškozená byla jednáním obžalovaného vystavena po delší dobu. Z těchto důvodů poškozená považuje uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy za důvodný, když zcela odpovídá újmě, která jí jednáním obžalovaného byla způsobena. Uplatněný nárok není nepřiměřený ani s ohledem na majetkové poměry obžalovaného. Obžalovaný je mladý, bezdětný, má stálý příjem a částka 30.000,- Kč není likvidační, zvláště za situace, kdy existuje možnost uložit zaplacení požadované částky v přiměřeně dlouhém časovém období. Poškozená navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě nemajetkové újmy poškozené K. B. ve výši 30.000,- Kč.

Věc byla předložena Krajskému soudu v Brně jako soudu odvolacímu podle § 252 trestního řádu. Odvolání bylo podáno oprávněnou osobou dle § 246 odstavec 1 trestního řádu v zákonné lhůtě podle § 248 odstavec 1 trestního řádu a svým obsahem splňuje zákonné podmínky uvedené v § 249 odstavec 1 trestního řádu.

Odvolací soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.

Zjistil, že řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nebylo zatíženo podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaných částí rozsudku (§ 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu).

Soud I. stupně v napadeném rozsudku uvedl mimo jiné, že vzhledem ke skutečnostem uvedeným ve znaleckém posudku dospěl k závěru, že „poškozená K. B. byla dlouhodobě v blízkém kontaktu s obžalovaným a ať již jejich vzájemné vztahy byly v této době jakékoliv, poškozená měla každodenní možnost tento kontakt jednorázově „z hodiny na hodinu“ ukončit a vymanit se tak z jeho vlivu a jeho trestného jednání vůči její osobě, avšak nic takového poškozená K. B. dlouhodobě neučinila a podle znaleckého posudku jednání obžalovaného nezanechalo žádné následky na její psychice nebo zdraví.“

S těmito závěry se však odvolací soud neztotožnil, když takové hodnocení lze považovat pouze za jednostranné. Je nutné také vzít v úvahu, že obžalovaný se trestné činnosti vůči poškozené dopouštěl v době od září 2015 do srpna 2016 včetně a též v únoru 2017, poškozená byla vystavena protiprávnímu jednání obžalovaného po delší dobu, trestnou činnost vůči poškozené spáchal více skutky, jimiž bylo zasaženo do osobnostních práv poškozené. Trestné činnosti se vůči poškozené dopustil v době, kdy jí bylo 16 let, tedy vůči osobě nezletilé, poškozená byla i v důsledku jednání obžalovaného hospitalizována v dětské psychiatrické nemocnici. Obžalovaný svého jednání nezanechal ani poté, co již bylo vedeno trestní stíhání pro skutky ad 1 - 6. I když ze závěrů znaleckého posudku se podává, že u poškozené K. B. nebyla zjištěna posttraumatická stresová porucha, avšak znalec uvedl, že vznik této nelze do budoucna zcela vyloučit. V jednání obžalovaného, jak je popsáno ve výroku o vině napadeného rozsudku a jímž byl uznán pravomocně vinným, se jedná o neoprávněný zásah do osobnostních práv nezletilé, došlo ke snížení její důstojnosti ve značné míře a vzhledem k rozsahu a charakteru trestné činnosti není postačující jen morální zadostiučinění. I když závěr znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie o duševním stavu poškozené nezletilé neuvádí zjištění známek posttraumatické stresové poruchy, ani neurotického vývoje nebo příznaky, které by zanechaly na její psychice trvalé následky, to nevylučuje, že vzhledem ke zjištěnému skutkovému ději, době páčání a charakteru trestné činnosti, že k zásahu do osobnostních práv poškozené K. B. došlo. Je třeba přihlížet k tomu, že obžalovaný byl napadeným rozsudkem mimo jiné uznán vinným mimo jiné skutkem ad 3), v němž je spatřován zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), b) trestního zákoníku. Jak již judikoval Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí 6 Tdo 347/2014, i v případě, že znaleckým posudkem nebyla konstatována existence posttraumatické stresové poruchy, ani jiné poruchy, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky, jedná se v případě trestného činu znásilnění, byť i ve stádiu pokusu, o závažný zásah do osobnostních práv poškozené. Citované rozhodnutí zdůrazňuje, že závažnost zásahu do práva na osobní integritu vyjadřuje již samotná povaha a závažnost citovaného trestného činu.

V projednávané věci se obžalovaný dopustil vůči poškozené K. B. i dalších trestných činů, při kterých bylo také významným způsobem zasaženo do jejích osobnostních práv a nelze pominout, že významný vliv na celkové posouzení nároku poškozené osoby na náhradu imateriální újmy podle § 228 odstavec 1 trestního řádu má i existence sekundární viktimizace této osoby. Ta v tomto případě vznikla v souvislosti s vyšetřováním této trestné činnosti, když poškozená o trestné činnosti obžalovaného musela vypovídat a tím došlo k ožívování negativních událostí, byla nucena se podrobit i znaleckému zkoumání v souvislosti s vypracováním znaleckého posudku. Zde proto nepostačuje jen zadostiučinění, neboť u poškozené vznikla nemajetková újma zasahující poškozenou citelně, její osobnost byla ponížena intenzivně.

Za tohoto stavu se proto odvolací soud ztotožnil s námitkami poškozené K. B., že soud I. stupně při určení způsobu a výše přiměřeného zadostiučinění nevzal v úvahu všechny okolnosti zvláštního zřetele hodné podle § 2957 občanského zákoníku. Proto odvolací soud z podnětu odvolání poškozené K. B. podle § 258 odstavec 1 písmeno f), odstavec 2 trestního řádu napadený rozsudek ve výroku, jímž byla poškozená K. B., nar. XXXXX, podle § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázána s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, zrušil a podle § 259 odstavec 3 trestního řádu nově rozhodl tak, že podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené K. B., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. bytem XXXXX, na náhradu nemajetkové újmy částku 30.000 Kč.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc § 140 odst. 1 trestního řádu).

Krajský soud v Brně
dne 25. září 2018

JUDr. Libuše Gloserová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Brázdová